

minuut liggen zonder merkbaar dieper te zinken. De staart werd daarbij iets schuin omhoog gehouden, geheel boven water. De meeuwen gingen in de buurt op het water liggen.

Na enige tijd vloog de Kramsvogel zonder enige moeite op uit het water en vloog naar de kant, waar de meeuwen de inmiddels weer ingezette achtervolging beëindigden.

Hoewel de vogel niet geheel fit leek te zijn, kan uit het bovenstaande toch gekonkludeerd worden, dat de Kramsvogel een zeker drijfvermogen bezit en daar eventueel gebruik van kan maken.

R. Meijer.

NOG EEN WAARNEMING VAN CETTI'S ZANGER IN ONS LAND.

Op 15 mei 1969 en volgende dagen werd een zingend ♂ van Cetti's Zanger waargenomen onder de gemeente Nuth L., door het Unielid, W. de Veen te Schinnen en andere Limburgse ornithologen.

Een uitvoerige mededeling over deze waarneming volgt later. Deze is nog niet beoordeeld, doch op grond van de thans ontvangen gegevens mag worden verwacht, dat dit de 2de bevestigde waarneming voor Nederland wordt. Voor de eerste, zie p. 110 van dit nummer.

C.N.A.

WAARNEMING VAN EEN NOORDSE BOSZANGER (Phylloscopus borealis) OP TERSCHELLING.

Op 8 september 1967 zocht ik het begin van de Stuifdijk op de Bosplaat van Terschelling af naar zangertjes, die daar in de trektijd de dag plegen door te brengen in het duindoornstruweel. Mijn aandacht werd spoedig getrokken door een afwijkende *Phylloscopus*-achtige vogel. Deze viel tussen de ook aanwezige Fitissen allereerst op door de grijsgroene kleur van de bovendelen (kop, rug, stuit en staart) en de grijswitte kleur van de onderdelen, waarvan alleen op de borst een zweem van geel te zien was. Bij nadere beschouwing was duidelijk één klein smal lichtgeel vleugelstreepje te zien. De lichtbruine kleur van de poten wees hierna uit, dat het om een Noordse Boszanger (*Phylloscopus borealis*) ging.

In tegenstelling tot wat in de verschillende handboeken vermeld staat, was de lichte geelwitte wenkbrauwstreep minder opvallend dan bij de aanwezige Fitissen. Bij de laatstgenoemde vogels liep de wenkbrauwstreep vanaf de snavel langs het oog naar achteren, terwijl deze bij de Noordse Boszanger vanaf de voorkant van het oog achterwaarts verliep, dus niet tussen oog en snavel. De twee geluiden, die de vogel kort na elkaar elk eenmaal liet horen, verschilden geheel van die van Fitis of Tjiftjaf: ik noteerde „tittitsliet” en „tsliet”, beide geluiden hoog en scherp.

De Noordse Boszanger vertoonde het normale *Phylloscopus*-gedrag, scharrelde actief in de duindoorns en over de grond op insectenjacht en maakte